I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1101/95

af 24. april 1995

om ændring af forordning (EØF) nr. 1785/81 om den fælles markedsordning for sukker og af forordning (EØF) nr. 1010/86 om almindelige regler for produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (1),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (2), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 23, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1785/81 (3) fastsætter Rådet efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, den ordning, der fra 1. juli 1995 skal gælde for produktion af sukker, isoglucose og inulinsirup;

de aftaler, som er et resultat af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, er blevet godkendt ved afgørelse 94/800/EF (4); i henhold til landbrugsaftalen, i det følgende benævnt »aftalen«, skal der navnlig foretages en gradvis nedsættelse af den støtte, som Fællesskabet yder til eksporten af landbrugsprodukter, især sukker, der er omfattet af en garanti i form af produktionskvoter; ifølge aftalen skal nedsættelsen af eksportstøtten gælde både mængder og bevillinger, og den skal ske i løbet af en overgangsperiode;

som bekendt hviler den fælles markedsordning for sukker dels, siden produktionsåret 1986/87, på princippet om fuldt finansielt producentmedansvar for hvert produktionsår for de tab, der er forbundet med afsætningen af overskud i Fællesskabets produktion under kvoteordningen i forhold til det interne forbrug, dels på en ordning med pris- og afsætningsgarantier, der er differentieret efter de produktionskvoter, som er tildelt de enkelte virksomheder; da forpligtelsen til et nedsætte eksportstøtten skal opfyldes i løbet af en overgangsperiode, bør de gældende basismængder for sukker og isoglucose og kvoterne for inulinsirup opretholdes uændrede, idet det dog bør fastsættes, at de hermed forbundne garantier i givet fald kan justeres, for at de forpligtelser, der er indgået i forbindelse med aftalen, kan opfyldes under hensyntagen til de grundlæggende forhold i sektoren i Fællesskabet; det er derfor ønskeligt, at systemet med sektorens selvfinansiering og ordningen med produktionskvoter videreføres i en periode, der svarer til førnævnte overgangsperiode, dvs. seks produktionsår;

de produktionskvoter, der er tildelt de enkelte virksomheder i sukkersektoren, kan for et givet produktionsår medføre, at eksportmængden, set i forhold til forbruget, produktionen, indførslen, lagrene og overførslerne samt det gennemsnitlige forventede tab, der skal afholdes ifølge selvfinansieringsordningen, overstiger den mængde, som er fastsat i aftalen; det bør derfor fastsættes, at de garantier, der følger af kvoterne, justeres for et eller flere produktionsår, så de forpligtelser, Fællesskabet har indgået, kan opfyldes;

for at garantijusteringen kan gennemføres, bør i første omgang den forskel, som er konstateret for et produktonsår mellem den mængde, der kan udføres fra Fællesskabet, og den mængde, som er fastsat i aftalen, fordeles mellem sukker, isoglucose og inulinsirup i forhold til den procentdel, som kvoterne for de enkelte produkter udgør af den samlede sum af de kvoter, der er fastsat for de tre produkter for Fællesskabet;

denne første fordeling pr. produkt bør følges af en fordeling pr. medlemsstat for at tage hensyn til de garantier, som følger af de kvoter, der er tildelt de producerende virksomheder i den enkelte medlemsstat, således at garantijusteringen ikke anfægter den eksisterende ligevægt

(1) Udtalelse afgivet den 6. april 1995 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
(2) EFT nr. C 110 af 2. 5. 1995.
(3) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4. Forordningen er senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.
(4) EFT nr. L 336 af 23. 12. 1994, s. 1.

inden for kvoter og byrdefordeling; derfor bør der for hver medlemsstat fastsættes en nedsættelseskoefficient for A-garantien og B-garantien på grundlag af de maksimale byrder, der er specifikke for disse garantier; endelig bør hver berørt medlemsstat foretage fordelingen pr. virksomhed, således at der tages hensyn til de garantier, der for den enkelte virksomhed følger af dens kvoter;

under den fælles markedsordning for sukker findes der en ordning for udligning af lageromkostninger; det bør fastsættes, at der for sukker, som har været genstand for garantijustering som følge af forpligtelser, som skyldes aftaler, der er indgået under aftalen, fortsat kan ydes refusion af lageromkostninger;

i artikel 303 i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse er det fastsat, at der i syv år efter tiltrædelsen anvendes en præferenceordning, der skal sikre de portugisiske raffinaderier en passende forsyning med råsukker; præferenceordningen består i, at der ved indførsel til dette formål af råsukker fra bestemte AVS-lande og tredjelande anvendes en nedsat afgift, og at der udnyttes, dels hvad der er til rådighed af råsukker, som er fremstillet af sukkerrør og sukkerroer af EF-høst, og som er omfattet af ordningen i Rådets forordning (EØF) nr. 2225/86 af 15. juli 1986 om fastsættelse af foranstaltninger til afsætning af sukker produceret i de franske oversøiske områder og om udligning af prisforskellen mellem dette sukker og præferenceråsukker (1), dels hvad der er til rådighed af præferenceråsukker som omhandlet i artikel 33 i forordning (EØF) nr. 1785/81; denne forsyningsordning for de portugisiske raffinaderier er fastsat i sidstnævnte forordnings artikel 16a, som også gælder for Finland;

ifølge erklæringen fra Det Europæiske Økonomiske Fællesskab om forsyning af sukkerraffineringsindustrien i Portugal, der er knyttet til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, er Fællesskabet rede til at foretage en samlet undersøgelse at forsyningssituationen for raffineringsindustrien i Fællesskabet og navnlig for den portugisiske industri; en sådan undersøgelse skal også ske for Finland ifølge ovennævnte artikel 16a, stk. 2a i forordning (EØF) nr. 1785/81;

undersøgelsen viser, at det, navnlig for at sikre, at alle raffinaderierne i Fællesskabet kan forsynes mere regelmæssigt og harmonisk, er nødvendigt klart at bestemme det forventede, traditionelle maksimumsbehov for den raffineringsindustri, der forarbejder råsukker til hvidt sukker, for hver af de berørte medlemsstater, dvs. Finland, Frankrig, Portugal og Det Forenede Kongerige, på grundlag af objektive referenceoplysninger og under hensyntagen til de mængder sukker bestemt til direkte konsum, der er konstateret for produktionsåret 1994/95; med henblik på en sådan regelmæssig harmonisk forsyning bør raffineringsindustrien i fremtiden inden for sit forventede behov på visse betingelser kunne få adgang til alt råsukker af såvel EF- som AVS-oprindelse og/eller andre nærmere fastsatte traditionelle oprindelser på grundlag af prognoser, idet der overholdes en vis prioritering, der går fra EF-sukker og præferencesukker som omhandlet i protokol nr. 8, der er knyttet til fjerde AVS-EØF-Lomè-konvention (2), til sukker, der er indført fra AVS-landene og/eller andre traditionelle leverandørlande; for råsukker, der indføres fra de AVS-lande, der er nævnt i protokol nr. 8, fra Indien, bortset fra egentligt præferencesukker, bør der fastsættes en særlig præferenceordning for adgangen til raffineringsmarkedet i Fællesskabet;

raffineringen er en vigtig aktivitet både inden for sukkerbranchen som sådan og i Fællesskabet, og navnlig for de raffinaderier, der forarbejder råsukker til hvidt sukker; set fra et teknisk synspunkt opnås der ved raffineringen af rørsukker produkter af høj kvalitet, der imødkommer markedets behov; raffinaderierne er desuden etableret direkte i områder med stort forbrug; for Fællesskabet udgør raffineringsindustrien i havneområder således et værdifuldt supplement til den industri, der forarbejder sukkerroer, navnlig i Finland, i den kontinentale del af Portugal, i Det Forende Kongerige og i den sydlige og vestlige del af Frankrig;

ifølge en fælleserklæring om sukker på det portugisiske marked, det er knyttet til slutakten til fjerde AVS-EØF-Lomé-konvention, er AVS-staterne og Fællesskabet enige om efter konventionens relevante bestemmelser, især artikel 168, stk. 2, at fortsætte behandlingen af ansøgninger fra AVS-staterne om øget præferenceadgang for AVS-sukker til det portugisiske marked; på grundlag af en gennemgang af disse ansøgninger, der reelt gælder forsyningen af alle havneraffinaderier i Fællesskabet, bør det fastsætte, at der i henhold til særaftaler, der er indgået mellem Fællesskabet og de lande, der er nævnt i protokol nr. 8, og/eller andre lande, kan åbnes en særlig fortrinsadgang til indførsel af råror sukker med oprindelse i de AVS-lande, der er parter i protokol nr. 8, og i Indien; adgangen åbnes på grundlag af en EF-opgørelse og efter anvendelse til raffinering af de mængder råsukker af sukkerrør og sukkerroer, der er til rådighed i Fællesskabet, og af præferencesukker efter artikel 33 i forordning (EØF) nr. 1785/81;

indtil produktionsåret 1994/95 er der ydet EF-tilpasningsstøtte til den industri, der raffinerer præferencerårørsukker, og til raffinering af råsukker af sukkerrør og sukkerroer, der er høstet i Fællesskabet; støtten har hidtil kunnet justeres for et givet produktionsår under hensyntagen til størrelsen af den for det pågældende produktionsår fastsatte lagerafgift og/eller under hensyntagen til en ændring i raffineringsmargenen som følge af de for det pågældende produktionsår fastsatte priser; erfaringen viser, at det er berettiget at opretholde denne støtteordning; som følge af den direkte indvirkning, udviklingen i

(1) EFT nr. L 194 af 17. 7. 1986, s. 7.

(2) EFT nr. L 229 af 17. 8. 1991, s. 1.

lagerafgiften har på raffineringsmargenen, bør der i fremtiden fastsættes en ordning med obligatorisk justering af tilpasningsstøtten i forhold til udviklingen i denne afgift, når der er tale om raffinering af råsukker, som er omfattet af EF-prisgarantier eller er indført fra AVS-lande som præferencesukker efter artikel 33 i forordning (EØF) nr. 1785/81 ;

af grunde som allerede er nævnt tidligere, støder den italienske sukkerroeproduktion på grund af sektorens særlige forhold og landbrugsbedrifternes størrelse stadig på vanskeligheder i det nordlige dyrkningsområde, omend i aftagende grad, og i det centrale dyrkningsområde ; vanskelighederne gælder navnlig anvendelsen af moderne produktionsmetoder ; der er fortsat vanskeligheder af strukturelle grunde i det sydlige dyrkningsområde, der i øvrigt er anerkendt som et område med udviklingsefterslæb og forsinket strukturtilpasning ; sukkerroeavlen er nødvendig i disse områder, for at den særligt lerholdige jord kan regenerere, og der således kan undgås en tilbagevenden til monokultur ; Italien bør derfor bemyndiges til for sine nordlige og centrale dyrkningsområder at yde en national støtte, som nedsættes gradvis over fem produktionsår, og for sit sydlige område en støtte, der nedsættes gradvis over seks produktionsår i forhold til produktionsåret 1994/95 ;

iværksættelsen af strukturtilpasninger af den spanske sukkerindustri som fastsat i forordning (EØF) nr. 3814/92 (1), som har ændret forordning (EØF) nr. 1785/81, har ikke kunnet gennemføres efter den forventede tidsplan ; muligheden for at yde denne støtte til de pågældende virksomheder bør derfor forlænges med et produktionsår ;

i henhold til artikel 110 i tiltrædelsesakten af 1985 kan Kongeriget Spanien yde en national tilpasningsstøtte til producenter af A- og B-sukkerroer indtil den 31. december 1995 ; for at tage hensyn til visse vanskeligheder, som stadig findes, bør bemyndigelsen til at yde en national støtte opretholdes efter den 31. december 1995 for en begrænset periode og for en gradvis aftagende støtte ;

produktionsgrenen sukkerrør i Spanien har særlige vanskeligheder ved at klare sig i forhold til andre afgrøder ; for at gøre det muligt at bevare denne begrænsede produktion bør det tillades at yde en national støtte på 6 ECU pr. 100 kg hvidt sukker produceret af denne afgrøde ;

denne forordning bør gennemføres på de bedst mulige betingelser ; derfor kan visse overgangsforanstaltninger vise sig nødvendige ; det bør bestemmes, at de skal vedtages efter proceduren i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 1785/81 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1785/81 foretages følgende ændringer :

1) Artikel 23, stk. 1, affattes således :

»1. Artikel 24 til 32 gælder for produktionsårene 1995/96 til 2000/01.«

2) Artikel 23, stk. 2, affattes således :

»2. For den i stk. 1 omhandlede periode og med forbehold af stk. 4a, artikel 24, stk. 2, artikel 25 og, afhængigt af tilfældet, artikel 24a, stk. 5, er A- og B-kvoterne for de sukkerproducerende virksomheder og de isoglucoseproducerende virksomheder lig med de kvoter, som medlemsstaterne har tildelt for produktionsåret 1994/95.«

3) Artikel 23, stk. 4, affattes således :

»4. For den i stk. 1 omhandlede periode og med forbehold af stk. 4a er A- og B-kvoterne for de inulinsirupproducerende virksomheder lig med de kvoter, som medlemsstaterne har tildelt endeligt ifølge artikel 24b for produktionsåret 1994/95. Artikel 24 og 25 finder ikke anvendelse på disse virksomheder.«

4) I artikel 23 indsættes følgende stykke :

»4a. For at opfylde Fællesskabets forpligtelser i henhold til den landbrugsaftale, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2, kan garantierne for afsætning af sukker, isoglucose og inulinsirup, der er produceret inden for kvoter, nedsættes for et eller flere bestemte produktionsår.

Med henblik på anvendelse af første afsnit fastlægges inden den 1. oktober for hvert produktionsår garantimængden inden for kvoterne på grundlag af prognoserne for produktion, indførsel, forbrug, oplagring, overførsel og restmængde, der kan udføres, samt det anslåede gennemsnitlige tab, der skal afholdes ifølge selvfinansieringsordningen, jf. artikel 28, stk. 1, litra d). Viser prognoserne, at der for det pågældende produktionsår er en restmængde, der kan udføres, som er større end det maksimum, der er fastsat i aftalen, nedsættes garantimængden med forskellen efter proceduren i artikel 41. Forskellen fordeles mellem sukker, isoglucose og inulinsirup efter den procentdel, som udgøres af summen af A- og B-kvoterne for hvert produkt i Fællesskabet. Den fordeles derefter pr. medlemsstat og pr. produkt under anvendelse af den tilsvarende fordelingskoefficient, som er fastsat i følgende tabel :

(1) EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 7.

Regioner	1		2		3	
	Koefficient for sukker udtrykt i hvidt sukker		Koefficient for isoglucose i tørstof		Koefficient for inulinsirup i sukker-/isoglucoseækvivalent	
	A-sukker	B-sukker	A-isoglucose	B-isoglucose	A-inulinsirup	B-inulin sirup
BLØU (1)	0,046201	0,009920	0,225547	0,062024	0,556265	0,130955
Danmark	0,027206	0,008015	—	—	—	—
Tyskland (artikel 24-område)	0,169608	0,052188	0,104246	0,024551	—	—
Tyskland artikel 24a-område)	0,055204	0,016986	—	—	—	—
Grækenland	0,012352	0,001235	0,037978	0,008944	—	—
Spanien	0,026459	0,001102	0,166138	0,017721	—	—
Frankrig (hovedlandet) (2)	0,213231	0,063239	0,061081	0,015898	0,058922	0,013847
Frankrig (OD) (2)	0,019298	0,002063	—	—	—	—
Irland	0,007752	0,000775	—	—	—	—
Italien	0,082491	0,015514	0,059803	0,014083	—	—
Nederlandene	0,053393	0,014083	0,026804	0,006313	0,194365	0,045646
Portugal (den kontinentale del)	0,002323	0,000232	0,029213	0,006880	—	—
Portugal (den autonome region Azorerne)	0,000387	0,000039	—	—	—	—
Det Forenede Kongerige	0,044297	0,004430	0,084713	0,022596	—	—
Østrig	0,022673	0,005292	—	—	—	—
Sverige	0,014327	0,001433	—	—	—	—
Finland	0,005683	0,000568	0,023151	0,002316	—	—

(1) Den Belgisk-Luxembourgske-Økonomiske Union.

(2) Under hensyntagen til anvendelsen af artikel 25, stk. 3, andet afsnit.

Medlemsstaten fordeler derefter den forskel, som gælder for den, mellem de procedurende virksomheder, der er etableret på dens område, efter forholdet mellem deres A-kvote og deres B-kvote for det pågældende produkt og medlemsstatens A-basismængde og B-basismængde eller, afhængigt at tilfældet, summen af de A-kvoter og summen af de B-kvoter for dette produkt, der er tildelt de virksomheder, som er etableret på den pågældende medlemsstats område.

Sukker, isoglucose og inulinsirup, der er produceret ud over garantimængden, betragtes som C-sukker, C-isoglucose eller C-inulinsirup efter artikel 24, stk. 1, andet afsnit, litra c), eller artikel 24b, stk. 5, litra c).

De nærmere bestemmelser for anvendelsen af første afsnit samt nedsættelsen af garantimængden og eventuel ændring af denne med henblik på fastsættelsen af garantimængden for det følgende produktionsår vedtages efter proceduren i artikel 41.«

5) I artikel 23, stk. 5, ændres »1. januar 1995« og »1. juli 1995« til henholdsvis »1. januar 2001« og »1. juli 2001«.

6) I artikel 24, stk. 1, første afsnit, første led, ændres »produktionsåret 1993/94« til »produktionsåret 1994/95«.

7) I artikel 24, stk. 3, ændres »for produktionsåret 1993/94« til »for produktionsåret 1994/95«.

8) I artikel 27, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Enhver virksomhed kan beslutte at overføre hele eller en del af den produktion af A- og B-sukker, der i medfør af artikel 23, stk. 4a, er blevet produktion af C-sukker, til det følgende produktionsår som produktion i dette produktionsår. Denne beslutning er ligeledes uigenkaldelig. Endvidere er den ikke underkastet den eventuelle begrænsning, der er omhandlet i stk. 3.«

9) Artikel 27, stk. 2, andet led, affattes således:

»— forpligter sig til at oplagre den eller de mængde, der skal overføres, i en sammenhængende tolvmåneders periode, hvis begyndelse skal fastlægges. Lageromkostningerne i denne periode refunderes efter artikel 8 ligeledes for overført C-sukker og for A- og B-sukker, der i medfør af artikel 23, stk. 4a, er blevet overført C-sukker.«

10) I artikel 28, stk. 2, affattes indledningen således:

»Inden udgangen af produktionsåret 2000/01 og med forbehold af artikel 23, stk. 4a, konstateres kumulativt for produktionsårene 1995/96 til 2000/01 :«.

11) I artikel 29, stk. 1, ændres: »produktionsåret 1990/91« til »produktionsåret 1994/95«.

12) Afsnit IV affattes således:

»AFSNIT IV

Ordningen vedrørende præferenceindførsel

Artikel 33

Artikel 34, 35 og 36 anvendes på rørsukker, i det følgende benævnt »præferencesukker«, henhørende under KN-kode 1701, med oprindelse i de i bilag II nævnte stater og indført i Fællesskabet i henhold til:

a) protokol nr. 8 om AVS-sukker, der er knyttet som bilag til fjerde AVS-EØF-Lomé-konventionen (1)

b) aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Indien om rørsukker (2).

(1) EFT nr. L 229 af 17. 8. 1991, s. 1.
(2) EFT nr. L 190 af 22. 7. 1975, s. 35.

Artikel 34

Når interventionsorganerne eller andre af Fællesskabet udpegede befuldmægtigede til garanterede priser opkøber præferencesukker, der er indført i henhold til artikel 33, og hvis kvalitet afviger fra standardkvaliteten, reguleres de garanterede priser ved tillæg eller fradrag.

Artikel 35

1. Ved indførsel af præferencesukker i medfør af bestemmelserne i artikel 33 anvendes der ingen importafgift.

2. De i artikel 19, stk. 2, nævnte forbud kan ikke gøres til genstand for undtagelse, for så vidt angår præferencesukker.

Artikel 36

1. I produktionsårene 1995/96 til 2000/01 ydes der som interventionsforanstaltning tilpasningsstøtte til den industri, der raffinerer præferencerårørsukker, som med henblik herpå er indført i Fællesskabet i medfør af de i artikel 33 omhandlede bestemmelser.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtte kan kun ydes inden for de mængder, der er fastlagt ifølge de i artikel 33 omhandlede bestemmelser, og som raffineres til hvidt sukker i de raffinaderier, der er defineret i artikel 9, stk. 4. For denne produktion af hvidt sukker fastsættes støttebeløbet til 0,10 ECU/100 kg sukker udtrykt i hvidt sukker.

3. I den i stk. 1 nævnte periode ydes der en supplerende basisstøtte på 0,10 ECU/100 kg sukker udtrykt i hvidt sukker til raffinering i de i artikel 9, stk. 4, definerede raffinaderier af rørsukker, som er produceret i de oversøiske franske departementer, for at der kan skabes ligevægt i prisvilkårene mellem dette sukker og præferencesukker.

4. Tilpasningsstøtten og den supplerende støtte justeres for et givet produktionsår under hensyntagen til størrelsen af den for dette år fastsatte lagerafgift og de foregående justeringer.

5. Såfremt artikel 9, stk. 4, andet afsnit, anvendes, kan støtteordningen i henhold til de i stk. 1 til 4 på nærmere fastsatte betingelser udvides til at omfatte råsukker af roer, der er høstet i Fællesskabet og raffineret på de raffinaderier, der er defineret i nævnte artikel 9.

6. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel og navnlig de i stk. 4 nævnte justeringer vedtages efter proceduren i artikel 41.

Artikel 37

1. I den i artikel 36 nævnte periode opkræves der med henblik på en hensigtsmæssig forsyning af EF-raffinaderierne som defineret i artikel 9, stk. 4, en nedsat afgift, i det følgende benævnt »særafgift«, ved indførsel af rårørsukker med oprindelse i de i artikel 33 nævnte stater og i andre stater i henhold til aftaler, der er indgået med disse, i det følgende benævnt »særligt præferencesukker«, og som indføres på de betingelser, der er fastsat i aftalerne, navnlig hvad angår den minimumskøbspris, raffinaderierne skal betale.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 og med forbehold af stk. 5 udgør det forventede maksimale forsyningsbehov pr. produktionsår, udtrykt i hvidt sukker, for raffinaeringsindustrien i:

a) Finland: 60 000 tons

b) Frankrig, hovedlandet: 297 000 tons

c) Portugal, den kontinentale del: 292 000 tons

d) Det Forenede Kongerige: 1 130 000 tons.

For Finland udgør dette behov dog:

— for perioden 1. juli 1995 til 31. december 1995 restmængden af råsukker, der fortsat skal raffineres inden for den mængde, som er nævnt i artikel 16a som ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse

— for perioden 1. januar 1996 til 30. juni 1996 en mængde på 30 000 tons.

3. Med forbehold af stk. 5 fastlægges på grundlag af en EF-forsyningsprognose for råsukker for hvert produktionsår eller del af et produktionsår de mængder råsukker af sukkerrør og sukkerroer høstet i Fællesskabet, med eller uden oprindelsesskelnen, der er til rådighed for raffineringsindustrien. Opgørelsen kan revideres i løbet af produktionsåret.

Med henblik på denne fastlæggelse er de mængder sukker fra de oversøiske franske departementer og præferencesukker til direkte konsum, der skal tages i betragtning ved den enkelte opgørelse de mængder, der er konstateret for produktionsåret 1994/95 med fradrag af det anslåede stedlige forbrug i nævnte departementer for det pågældende produktionsår. Fremgår det af opgørelsen, at disse mængder er utilstrækkelige til at opfylde de i stk. 2 nævnte maksimale behov, træffes de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de manglende mængder kan indføres som særligt præferencesukker i de berørte medlemsstater under den importordning med særafgift, der er fastsat i de i stk. 1 nævnte aftaler.

4. Hvis de formodede maksimale behov for en medlemsstat som fastsat i stk. 2 eller som ændret i henhold til stk. 5, er overskredet opkræves der, medmindre der foreligger et tilfælde af force majeure, for en mængde, der er lig med overskridelsen, et beløb svarende til den gældende fulde afgift for det pågældende produktionsår forhøjet med de i artikel 36 omhandlede støtteformer, og eventuelt forhøjet med den højeste tillægsafgift, der har været anvendt i samme produktionsår.

I tilfælde af en ændring efter stk. 5 vil de mængder præferenceråsukker, som overstiger de ændrede formodede maksimale behov, dog kunne sælges til interventionsorganer inden for de mængder, der er fastsat i stk. 2, på de i artikel 34 fastsatte betingelser, såfremt de ikke kan markedsføres i Fællesskabet.

5. Anvendes artikel 23, stk. 4a, nedsættes de i stk. 2 nævnte maksimale behov i det pågældende produktionsår med en mængde svarende til summen af det særlige præferencesukker, der er nødvendigt til at dække de formodede maksimale behov, som fastlagt på de i stk. 3 omhandlede betingelser, og under anvendelse af den samme procentvise nedsættelse som den, der anvendes på summen af A-basismængderne for EF-sukker i henhold til stk. 4a.

Nedsættelsen af de maksimale behov fordeles mellem de pågældende medlemsstater på grundlag af forholdet mellem den mængde, der er fastsat for hver enkelt af dem i stk. 2, og summen af de mængder, der er fastsat i samme stykke.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og navnlig bestemmelserne om gennemførelsen og forvaltningen af de i stk. 1 nævnte aftaler vedtages efter proceduren i artikel 41.«

13) Artikel 46 affattes således:

»Artikel 46

1. Italien bemyndiges til på de i stk. 2 og 3 nævnte betingelser at yde en tilpasningsstøtte, i det tilfælde, der er nævnt i stk. 2, litra a) og b), til sukkerroeproducenterne, og i det tilfælde, der er nævnt i stk. 2, litra c), til sukkerroeproducenterne og efter omstændighederne til sukkerproducenterne i det pågældende produktionsområde.

2. Den i stk. 1 nævnte støtte kan kun ydes for produktion af den tilsvarende mængde sukker, der finder sted inden for hver sukkerproducerende virksomheds A- og B-kvote.

a) For den i første afsnit nævnte produktion i Italiens nordlige produktionsområde kan støttens enhedsbeløb ikke overstige følgende:

— for produktionsåret 1995/96: 8,15 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1996/97: 5,43 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1997/98: 3,80 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1998/99: 2,17 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1999/2000: 1,09 ECU/100 kg hvidt sukker.

b) For den i første afsnit nævnte produktion i Italiens centrale produktionsområde kan støttens enhedsbeløb ikke overstige følgende:

— for produktionsåret 1995/96: 8,15 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1996/97: 5,43 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1997/98: 4,35 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1998/1999: 3,26 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1999/2000: 2,17 ECU/100 kg hvidt sukker.

c) For den i første afsnit nævnte produktion i Italiens sydlige produktionsområde kan støttens enhedsbeløb ikke overstige følgende:

— for produktionsåret 1995/96: 8,15 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1996/97: 7,61 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1997/98: 7,06 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1998/99: 6,52 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1999/2000: 5,98 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 2000/01: 5,43 ECU/100 kg hvidt sukker.

3. Italien kan dog for det sydlige produktionsområde alene og alt efter det pågældende produktionsår foretage en tilpasning af den i stk. 2, litra c), nævnte støtte, hvis dette er påkrævet som følge af usædvanlige forhold i forbindelse med de planer for omstrukturering af sukkersektoren, der er under gennemførelse i dette område. Ved anvendelse af traktatens artikel 92, 93 og 94 vurderer Kommissionen navnlig, om disse støttebeløb er i overensstemmelse med omstruktureringsplanerne.

4. I stk. 1, 2 og 3 forstås ved:

a) det nordlige produktionsområde: det område, der omfatter andre end de i litra b) og c) nævnte områder

b) det centrale produktionsområde: det område, der omfatter Toscana, Umbria, Lazio og Marche

c) det sydlige produktionsområde: det område, der omfatter Abruzzo, Molise, Puglia, Sardegna, Campania, Basilicata, Calabria og Sicilia.

5. Italien forelægger Rådet de foranstaltninger, der træffes for hvert produktionsår med henblik på anvendelse af stk. 1 til 3, herunder navnlig støttens fordeling på produktionsområderne og mellem sukkerroeproducenter og sukkerproducenter i det sydlige område.

6. Spanien bemyndiges til på de nedenfor nævnte betingelser at yde en tilpasningsstøtte til de sukkerproducerende virksomheder i produktionsårene 1993/94 til 1996/97.

Støtten ydes kun for A- og B-sukker, som defineret i artikel 24, stk. 1a, og som led i strukturomlægningsplaner, der tager sigte på at rationalisere sukkerindustrien i Spanien. Disse planer meddeles Kommissionen. Støtten kan højst andrage 45,65 mio ECU i den i første afsnit nævnte periode.

Fællesskabet afholder 50 % af den støtte, der ydes pr. produktionsår, som en interventionsforanstaltning.

7. Spanien bemyndiges til på de i stk. 8 nævnte betingelser at yde en tilpasningsstøtte, i det tilfælde, der er nævnt i stk. 8, litra a), til sukkerroeproducenterne, og i det tilfælde, der er nævnt i stk. 8, litra b), til sukkerrørproducenterne på sit område.

8. Den i stk. 7 nævnte støtte kan kun ydes for produktion af den tilsvarende mængde sukker, der finder sted inden for hver sukkerproducerende virksomheds A- og B-kvote.

a) For den i første afsnit nævnte produktion på grundlag af sukkerroer kan støttens enhedsbeløb ikke overstige følgende:

— for produktionsåret 1995/96: 8,67 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1996/97: 5,43 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1997/98 : 4,35 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1998/99 : 3,26 ECU/100 kg hvidt sukker

— for produktionsåret 1999/2000 : 2,17 ECU/100 kg hvidt sukker.

b) For den i første afsnit nævnte sukkerproduktion på grundlag af sukkerrør kan støttens enhedsbeløb ikke overstige 7,25 ECU/100 kg hvidt sukker i produktionsårene 1995/96 til 2000/01.

9. Spanien forelægger Rådet de foranstaltninger, der træffes for hvert produktionsår med henblik på anvendelse af stk. 7 og 8, herunder navnlig støttens fordeling mellem sukkerroeproducenter og sukkerrørproducenter.

10. I produktionsårene 1995/96 til 2000/01 bemyndiges Det Forenede Kongerige til, i det omfang det finder det nødvendigt, at yde tilpasningsstøtte til raffinering af præferencerårørsukker.

Den i første afsnit omhandlede støtte kan kun ydes inden for de mængder, der er fastlagt ifølge de i artikel 33 omhandlede bestemmelser, og som raffineres til hvidt sukker i Det Forenede Kongerige. For denne produktion af hvidt sukker fastsættes det maksimale støttebeløb til 0,54 ECU/100 kg sukker udtrykt i hvidt sukker.«

14) I artikel 48 ændres »den 30. juni 1995« til »den 30. juni 1996«.

Artikel 2

I artikel 4a i forordning (EØF) nr. 1010/86 indsættes følgende stykke :

»1a. Det i stk. 1 omhandlede faste beløb på 8,45 ECU/100 kg hvidt sukker kan nedsættes til indtil 2,42 ECU/100 kg hvidt sukker efter proceduren i artikel 41 i forordning (EØF) nr. 1785/81.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. juli 1995.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. april 1995.

På Rådets vegne

J. PUECH

Formand